

Бога; и всичкий народъ като видѣ това,
въздаде хвалѫ Богу.

ГЛАВА 19.

1 Слѣдъ това влѣзе Иисусъ въ Иерихонъ и
2 заминуваше си. И ето човѣкъ, на име
Закхей, който бѣше началникъ на мытари-
5 тѣ, и той бѣ богатъ. И ищаше да види
Иисуса кой е; но не можаше отъ народа,
4 защото бѣше писъкъ на възрастъ. И за-
втече ся на напрѣдъ, та възлѣзе на единъ
чърнициѣ за да го види; понеже прѣзъ не-
5 го пѣти щеше да мине. И като дойде на
това място, Иисусъ погледи, видѣ го, и
рече му: Закхее, слѣзъ скоро; защото днесъ
6 трѣба да останѣ въ твої-тѣ кашѣ. И при-
7 бѣрза та слѣзе, и прія го съ радость. И
като видѣхѫ това, всички помъррахѫ и
казувахѫ: «Че при грѣштенъ човѣкъ влѣ-
8 зе да прѣсѣди. А Закхей застанѣ и рече
Господу: Господи, ето половина-тѣ отъ
имотъ-тѣ си давамъ на сиромасы-тѣ; и бако
съмъ обидѣлъ нѣкого въ нѣщо съ клеветѣ,
9 въздавамъ четверократно. Рече му Иисусъ:
Днесъ станѣ спасеніе на тойзи домъ; за-
10 щото ^и той е ^дсынъ Авраамовъ. Понеже
«Сынъ човѣческий дойде да потърси и
да спасе погиблло-то.

11 И тѣ като слушахѫ това, приложи та
рече и единъ притчѫ, защото бѣше близу
до Иерусалимъ, и ^жестѣ имахѫ на умъ-тѣ си
че царство-то Божие щѣше тутаки да ся
12 яви. И ^зрече: Человѣкъ нѣкой си благо-
роденъ отиде въ странѣ далечна да пріеме
15 за себе си царство-то и да ся върне. И
пovsky десетъ отъ слугы-тѣ си, и даде
имъ десетъ миасы, и рече имъ: Търгувай-

^a Мат. 9; 41.
^{Гл.} 5; 50.

^б Гл. 5; 44.
^в Исх. 22; 1.
^г Цар. 42;
5. 2 Цар. 42;
6.

^д Рим. 4; 41,
42, 46. Гал.
5; 7.

^е Гл. 45; 46.
^ж Мат. 18; 14.
Виж. Мат.
40; 6. 45;
24.
^ж Дѣян. 4; 6.

^з Мат. 25; 44.
Мар. 15; 54.